

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. гр. Добрич, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Г. Дякова

Членове: Галина Д. Жечева
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Диана Г. Дякова Въззивно гражданско дело № 20223200500195 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано по реда на глава XX от ГПК по жалба рег.№ 945/19.01.2022 год. на „ДЗИ – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, град С., бул. „В.“ №** срещу решение №674 /30.12.2021 год. по гр.д.№20213230100854 /2021 год. на Районен съд Добрич,с което са отхвърлени исковете на дружеството за осъждането на Д. Д. В., ЕГН *****, град Д., ул. „Л.К.№**** да заплати следните суми: - 1152,26 лева, представляващи изплатено застрахователно обезщетение за нанесени щети на „Рено Меган Сценик“ с рег.№ ***, собственост на Й.Б.Й., по силата на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, полица № BG/06/***/14.02.2018 год., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба; - 15,00 лева, представляващи разноски по ликвидация на щета № 4***, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба; - 118,65 лева, представляващи мораторна лихва върху сумата от общо 1167,26 лева за периода 18.03.2020 год. – 18.03.2021год.

С доводи за необоснованост и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт се претендира отмяната му,като въззивният съд постанови нов по съществото на спора за цялостно уважаване на осъдителните искове ,ведно

със законните последици-присъждане на сторените съдебно деловодни разноси за две съдебни инстанции. Посочено е ,че дружеството е установило всички елементи от регресната си претенция по чл.500 ал.1 т.3 от КЗ,във връзка с чл.477 ал.1 и 2 от КЗ. Разрешаването на спора било предпоставено от поведението на ответницата, като водач на лекия автомобил, станал причина за пътен инцидент. Въззивникът възразява срещу фактическите констатации на първоинстанционния съд относно това напуснала ли е местопроизшествието преди идване на органите за контрол на движението по пътищата, направени при несъобразяване, че в отговора на исковата молба В. не е оспорила неизпълнението на задължението си по чл.123 ал.1 т.1 и т.3 б.“в“ от ЗДвП, както и в противоречие със събраните гласни доказателства и съставения протокол за ПТП на основание по чл.125 т.7 от ЗДвП. Изразява несъгласие с мотивите на ДРС за отхвърляне на претенциите му, основани на доводи за явяване на ответницата, непосредствено след пристигане на контролните органи пред тях и оказано съдействие с дадените обяснения за обстоятелствата на възникване на ПТП.

Въззиваемата страна Д. Д. В. счита жалбата за неоснователна и настоява да не бъде уважавана.

С въззивната жалба не се оспорват фактическите констатации в първоинстанционното решение, а произтичащите от същите правни изводи на ДРС ,поради което въззивният съд следва да основе решението си на фактическата обстановка, въз основа на която се е произнесъл първоинстанционният съд. Тя не е била спорна между страните в хода на първоинстанционното производство по въпросите за наличието на сключен между застрахователното дружество и Р.Й.В. договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, полица № BG/06/***/14.02.2018 год., за притежавания от него лек автомобил „Фолксваген Бийтъл“ с рег. № ***, за срок от 12 месеца – от 00:00 часа на 15.02.2018 год. до 23:59 часа на 14.02.2019 год. , за настъпило на дата на 09.01.2019 год., в 08:15 часа в град Д., на кръстовището, образувано от бул. „***“ и ул. „К.О.“ ПТП, при което са нанесени щети на лек автомобил „Рено Меган Сценик “ с рег.№ ***, собственост на Й.Б.Й., че вина за настъпването на ПТП носи ответницата, управлявала лек автомобил „Фолксваген Бийтъл“ с рег. № ***, за вида на причинените материални щети по лек автомобил „Рено Меган Сценик“ с рег.№ ***, размера на ликвидационните разноси (15 лева)

и следващото се обезщетение за поправяне на вредите (1 152,26 лева), както и за неговото изплащане на собственика на увредения автомобил, размерът на мораторното обезщетение (118,65 лева), претендирано от ищеца за исковия период, така също и получаването от ответницата на покани за плащане.

Спорни между страните са въпросите дали е било задължително посещението на службите за контрол на МВР на мястото на произшествието и за правните последици на поведението на ответницата като водач на МПС ,участник в пътнотранспортно произшествие при настъпването му и след това,като обуславящи,респ.изключващи правото на регрес.

Ответницата настоява да бъдат съобразени ,като изключващи отговорността й обстоятелствата ,че е напуснала местопроизшествието ,но по неотложни причини ;че се е явила в сектор Пътна полиция и попълнила декларация за ПТП без да оспорва вината си;подписала протокола за ПТП и съставения й АУАН без възражения.

Установява се по делото, че на дата 09.01.2019 год.,ответницата е имала часове първа смяна, които започват от 08.30 часа съобразно представена служебна бележка от ръководството на СУ“Св.Св.К.М.“.Имено тази причина за напускане на местопроизшествието е изтъкната от нея ,като неотложна по смисъла на чл. 500 ал.1 т.3 от КЗ в становище по повод получена регресна покана от ищеца.Напускането не било за да се укрие,тъй като предупредила на работно си място както охраната,така и друг служител от учебното заведение за случилото се и за да бъде уведомена,когато на място пристигнат органите за контрол на движението по пътищата.В попълнена пред контролните органи декларация на въпрос дали е спряла и уведомила органите на МВР е посочила,че е спряла и възнамерява да позвъни след часа.Й.Б.Й. (водач на увредения автомобил) е посочил,че виновния водач въобще не е намалил ,блъснал се в неговия автомобил,след което е избягал.Дал е показания,че инцидента е възникнал около 8 часа сутринта.Не можал да види номера на автомобила,който го блъснал ,не могъл да си отвори вратата,затова позвънил на 112 .Полицията дошла след 5 минути. По негово описание на цвета и марката на автомобила , полицаите отишли да търсят и намерили колата на ответницата,която идентифицирали по дадено от него описание на цвета и марката,както и на повредите й.Ответницата не дошла на място,с нея се видял при попълване на документите след два часа

(около 10 часа) в КАТ,където отишъл с такси,тъй като колата му не била в движение.

Свидетелят Д.Г.Д. (огняр в училище СУ“Св.Св.К.М.“) е дал показания,че в деня на инцидента е видял ответницата на задния портал на училището,където паркирала колата си.Уведомила го за ПТП –то,както и че не може да отсъства от час.Макар и с малко закъснение,влязла в час.Свидетелят посрещнал полицаите,които дошли с две коли и ги уведомил,че трябва да я изчакат,докато ѝ се намери заместник.След този разговор за около 15-20 минути бил намерен заместник,който поел останалите ѝ часове.Като свидетел по делото е била разпитана и Л.К.Л.,начален учител в СУ“Св.Св.К.М.“ и класен ръководител на ученици във втори клас,с които ответницата е следвало да проведе първия учебен час на датата на инцидента.Когато ответницата не дошла за учебните занимания,свидетелката ѝ позвънила в първите минути на учебния час и тогава била уведомена ,че В. е претърпяла инцидент и пътува към училището.Помолена била да остане до края на първия час при учениците,тъй като трябвало да се върне и разговаря с органите на реда.По повод случката заявила,че е била ударена колата ѝ.Заявява също ,че когато е отишла да уведоми за отсъствието директора ,тя ѝ казала ,че В. е претърпяла инцидент и била помолена да остане при децата,което и направила.Л. е посочила също така,че при заместник директора има график на всички начални класове,той установява кой учител няма часове в момента и веднага се обажда на свободния колега да поеме часа на отсъстващия учител.Св.Б.Г.Б. (младши автоконтрольор в Сектор“Пътна полиция“ при ОД на МВР гр.Д.) е заявил,че при получен сигнал за ПТП,установил на място един автомобил,който бил ударен и водачът на който твърдял,че бил ударен от червен фолксваген,напуснал в ПТП-то в посока на Х.г.,без да посочва регистрационния му номер.Извършен бил обход в този район и паркинга на гимназията и установил автомобил със същото описание и повреди.Разстоянието между ПТП –то и мястото на паркиране на колата било около 2-3 километра.Служител на охраната на училището първо казал,че не знае на кого е колата,а впоследствие потвърдил,че автомобила е на учителка и я извикал.По номера на колата бил установен собственика ,а от там коя е съпругата му и след като снимката ѝ била показана на служителя от охраната и по молбата на полицаите ,той я повикал.Наложило се да почакат

десетина минути, докато се намери заместник и ответницата се освободи.Тя потвърдила за случилото се като изрично заявила“Аз съм учителка и не мога да си оставя децата сами,докато ви чакам да дойдете“.

При служебната проверка на решението в обжалваната му част съдът не установи порок, който да го определя като недопустим или нищожен акт,но съдът констатира че е постановено в разрез със закона.

Разпоредбата на чл. 500, ал. 1, т. 3 от КЗ урежда правото на регрес на застрахователя срещу виновния водач. Застрахователят има право да получи от виновния водач обезщетението, което е платил, когато последният е напуснал мястото на настъпване на пътно-транспортното произшествие преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон. Изключение за възникване на правото на регрес са случаите, в които е напуснал местопроизшествието, защото е било наложително да му бъде оказана медицинска помощ или по друга неотложна причина.

Съгласно разпоредбата на чл.123 ал.1 т.3 б.“б“ от ЗДвП ,ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата,свързани с него,те съставят двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие,а съгласно чл.123 ал.1 т.3 б.“в“ от ЗДвП,ако между тях липсва съгласие,те без да напускат местопроизшествието ,уведомят съответната служба за контрол на МВР. Във втория случай на разногласие между участниците,посещаване на мястото на ПТП от службите за контрол на МВР е задължително-чл. 125 т.7 от ЗДвП. Преценката , налице ли е съгласие/разногласие между участниците в произшествието и преценката за необходимостта , органите на МВР да посетят произшествието във втория случай, се прави към един и същи момент и той е към настъпването на ПТП , а преценката е обусловена от наличието на двустранно съставен протокол,който законът (чл. 123, ал. 1, т. 3 б. "б" от ЗДвП и чл. 5 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 год. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд) ,предвиждат като формалния документ,установяващ безспорността на фактите по ПТП ,а несъставянето му в предвидената от закона форма, като разногласие между водачите,още

повече при напускане на ПТП от единия от тях.

Всеки работник или служител е длъжен да се явява навреме на работа –чл.126 от КТ.Работодателят е длъжен да го освобождава от работа в определени случаи,сред които такива по радостни или тъжни случаи в семейството (брак или смърт),както и по повод обществени ангажменти,когато е призован в съд или от други органи като страна или свидетел-чл. 157 от КТ.Несъмнено внезапно заболяване на работника или служителя,препятства явяването му на работа,в който случай ,здравните власти разрешават отпускат поради временна нетрудоспособност.Тези хипотези изискват заместване на отсъстващия работник или служител,правила за което всеки работодател установява в Правилника за вътрешния трудов ред ,с който определя правата и задълженията на работниците и служителите и на работодателя по трудовото правоотношение и урежда организацията на труда в предприятието съобразно особеностите на неговата дейност-в случая учебно заведение.Тази уредба на трудовите правоотношения принципно изключва –закъснението или явяването на работа в случай на ПТП ,да съставлява неотложна причина за напускане на мястото на настъпването на ПТП.В случая не е доказано,че закъснението на ответницата за провеждане на учебен час разкрива нетипични особености ,които да го определят като неотложна причина.Видно е от показанията на свидетеля Л.К.Л.,че организация по заместване на отсъстващ в училището е създадена и тя в деня на инцидента е била задействана,децата не са оставени без надзор,класния им ръководител е бил със тях и е изчакал идването на ответницата в училището.Ответницата не само не е останала на местопроизшествието, но не е предупредила и училищните власти за закъснението си-не тя се е обадила в училището,а класния ръководител на учениците ѝ е позвънил за изясняване причините за закъснението ѝ,т.е. възможно е било този телефонен разговор да бъде проведен от ответницата по нейна инициатива и от мястото на произшествието,без то да бъде напускано,както законът повелява.Без съмнение е можело да бъдат уведомени и компетентните органи на МВР по телефона,като същите бъдат уведомени за причината за напускането на местопроизшествието и съответно им бъдат предоставени данни за контакт-име на водача,причинил ПТП ,месторабота и телефон.Установено е по делото,че настъпилото пътно-транспортно произшествие е по причина поведението на ответницата , както и че същата

е продължила движението си след удара и е напуснала местопроизшествието (избягала е според другия участник). При това положение не може да бъде направен извод, че между участниците в пътно-транспортното произшествие има съгласие относно обстоятелствата свързани с него. Ответницата по своя воля и без неотложна причина е напуснала местопроизшествието, с което е предотвратила всяка възможност за контакт с водача на другия автомобил, непосредствено след деянието. Напускането на местопроизшествието, без въобще да спре автомобила си е лишило ответницата от възможността да възприеме, пострадал ли е другия водач; в движение ли е другия автомобил; какви материални щети са му причинени. С оглед на горното и при липса на съставен двустранен констативен протокол, за наличието на съгласие между участниците към момента на ПТП, когато се преценява и необходимостта от посещение на съответните служби на контрол, не може да се съди по поведението на виновния участник в ПТП, след като е открит в резултат именно на действията на полицейските служители и да се приема последващо на ПТП съгласие по фактите, изключващи приложението на разпоредбата на чл. 125 т. 8 от ЗДвП, а като последица и правото на регрес на застрахователя.

Обжалваното решение е незаконосъобразно постановено и на основание чл. 271 ал. 1 от ГПК, въззивният съд го отменя и решава спора съобразно настоящото изложение.

С оглед изхода по спора-основателност на исковата претенция и въззивната жалба, на застрахователя следва да бъдат възстановени сторените съдебно-деловодни разноски в производство в общ размер от 792 лв. - ДТ от по 100 лв. и 50 лв. за първоинстанционното и въззивното производство и заплатени адвокатски възнаграждения за процесуално представителство пред ДРС и ДОС в размерите от по 321 лв.

По тия съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №674 /30.12.2021 год. по гр.д. №20213230100854 /2021 год. на Районен съд Добрич, като вместо това постановява:

ОСЪЖДА Д. Д. В., ЕГН *****, град Д., ул. „Л.К. №**** ДА ЗАПЛАТИ на “ДЗИ – ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, ЕИК 121718407, град

С., бул. „В.“ №** :1./ сумата от 1152,26 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение за нанесени щети на „Рено Меган Сценик“ с рег.№ ***, собственост на Й.Б.Й., по силата на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, полица № BG/06/***/14.02.2018 год., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба-17.03.2021 год. и до окончателното изплащане; 2./ сумата от 15,00 лева, представляваща разноси по ликвидация на щета № 4***, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба-17.03.2021 год. и до окончателното изплащане; 3./сумата от 118,65 лева, представляващи мораторна лихва върху сумата от общо 1167,26 лева за периода 18.03.2020 год. – 18.03.2021 год., както и 3./сумата от 792 лв. ,представляваща сторени съдебно-деловодни за две съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____